

Forflag tilbage. Jeg maa derfor spørge, om Nogen optager det. (Ophold). Da Ingen optager det, er det bortfaldet. — Endvidere ere Endringsforslagene under Nr. 44 og 46 bortfaldne som Følge af Afstemningen over Endringsforlaget under Nr. 2. — Fremdeles har det ærede Medlem, der har stillet Endringsforslagene under Nr. 47 og 48, taget disse sine Forflag tilbage, idet de staae i Forbindelse med et Forflag, der allerede er forkastet. Jeg maa nu spørge, om Nogen vil optage disse Endringsforslag. (Ophold). Da Ingen optager dem, ere de saaledes bortfaldne.

Forhandlingen over dette Afsnit er aabnet. Rigsdagsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Suel: Det Forflag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 27, gaaer ud paa, at unge Personer — nemlig de, som ere under 18 Aar —, naar de dømmes til Fængsel eller offentlig Arbejde, skulle hensættes i særlige for dem indrettede Anstalter, og gaaer endvidere ud paa at bestemme en Overgangstilstand, indtil saadanne Anstalter kunne blive indrettede. Dette Forflag staaer i en vis Forbindelse med de Forflag, som jeg havde stillet under det foregaaende Afsnit, men som bleve forfaste. Det er med Rette blevet gjort gjældende, at Fængselsstraf ikke er heldig for Personer i den yngre Alder, navnlig naar disse Straffe skulle udstaaes sammen med Forbrydere i en modnere Alder. Der bestaaer allerede flere private Anstalter for moralisk fordærvede Børn, og det er til Oprettelse af saadanne fra det Offentliges Side, at jeg troer, der kunde være megen Anledning. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) har stillet et ganske lignende Forflag, dog med den Forskjel, at hans kun omfattede saadanne yngre Personer, der vare idømte offentligt Arbejde, medens jeg tillige har medtaget dem, der ere idømte Fængselsstraf. Det ærede Medlem har taget sit Forflag tilbage, medens jeg

fastholder mit, idet jeg troer, at det vilde bringe særdeles meget til flige Personers Forbedring, om det Straffesystem, der i den Henseende allerede bestaaer i flere andre Lande, blev indført hos os. Jeg har dernæst tilladt mig til Lovforslagets § 40 at stille den Endring, at foruden Liv, Helse og Belfærd skal ogsaa Æren optages som et Retsgode, til hvis Bevarelse det er tilladt at anvende saadanne Forsvarsmidler i Nødværgetilfælde, ved hvis Anvendelse Angriberens Liv udsættes for øiensynlig Fare. Ved „Ære“ har jeg nærmest tænkt paa den qvindelige Rjønscære, idet jeg antager, at naar den er alvorlig truet, maa det hyderste Nødværg efter Sagens Natur være berettiget. Det kunde vel tænkes, at det gik ind under Begrebet Belfærd; men for hyderligere Tydeligheds Skyld troer jeg, at man udtrykkelig bør tilføje Æren. Det Forflag, jeg har tilladt mig at stille til § 44, gaaer kun ud paa en Omredaction, der tilsigter at tydeliggjøre den Tanke, der er nedlagt i Paragræphen. Indledningen til denne lyder saaledes: „En Forbrydelse er ikke at ansee som fuldbyrdet, førend Alt det er indtraadt, som ifølge Loven udtræves til samme“; men jeg troer, at det vilde være et smukkere Sprog, naar man istedetfor sætter: „En Forbrydelse ansees først som fuldbyrdet, naar Alt det er indtraadt o. s. v.“. Jeg troer, at det vil være mere velsklingende og navnlig bedre Dansk.

Med Hensyn til § 45 er af mig foreslaaet en Omredaction, som har en noget mere reel Betydning. I Lovudkastet hedder det: „Den, som foretager nogen Handling, der sigter til at fremme eller bevirke Fuldbyrdselsen af en Forbrydelse, bliver, naar denne ikke er fuldbyrdet, at straffe for Forsøg paa Forbrydelse.“ Istedetfor har jeg tilladt mig at foreslaae Paragræphen omredigeret saaledes: „Den, som efterat have fattet det Forsæt at begaae en Forbrydelse, foretager en Handling, der sigter til at fremme eller bevirke sammes Fuldbyrdselse“ osv.; jeg troer nemlig, at Paragræphen, saaledes som den er redigeret i Lovudkastet, kunde